

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Kamniška Bistrica in nje uprava.

(Nadaljevanje.)

Znano je gotovo vsakemu Kamničanu, da je svet v Bistrici deloma zelo hribovit in ako hoče eden ali drugi čuvaj ves ta svet recimo na vsakih štirinajst dni enkrat prehoditi, ima samo s tem že dovolj posla in si je s tem tudi že zaslužil svojo plačo.

Če bi pa oba čuvaja hotela poleg tega, da le prehodita gozdove in morda slučajno zajameta kakega gozdnega tatu, tudi poznati vsak kraj v gozdu ter vedeti za vsako bukev ali smreko, ki jo je potreba odstraniti, ali pa nasprotno vsak kotiček znova nasaditi, skratka popolnoma poznati cel gozd in njega stanje, potem bi potrebovala celo leto za posestvo, ki je petkrat manjše kot je korporacijsko.

Primerjajmo bližnja večja posestva n. pr. posestva barona Apfaltrerna na Križu in primerjajmo število stalno nameščenih oseb, katere ondotna posestva oskrbujejo in pa naša, potem najdemo velikansko razliko.

Križka posestva merijo osemsto oralov in imajo stalno nameščene, kolikor nam je pozitivno znano: 1 oskrbnika, 1 gozdarja in tri gozdne čuvaje; poleg teh pa pridejo v poštev še lovci, ki so tudi stalno nameščeni. Posestva naše korporacije pa merijo **enajst tisoč** oralov, so torej skoraj štirinajstkrat večja, a imajo zato skoraj za polovico manjše število stalno nameščenih oseb. Je li pri tem mogoče, da bi gospodarstvo procvitalo, da bi se poskusilo izvažati drva, stavbinski les in drugo, in da bi gospodarstvo odgovarjalo sedanjemu času? Ali je mogoče, da bi tem trem osebam preostajalo toliko časa, da bi delale razne kupčije in bi se korporacija udeleževala različnih lesnih kupčij in da bi obvladovala lesne trge? No, to je seveda izključeno, za kaj takega dve nastavljeni osebi nimata niti pojma niti zmožnosti, niti volje, saj ti dve osebi niti strokovnjaka nista, zato tudi ne moreta zasledovati in imeti v razvidu lesno kupčijo drugod. Preostaja torej ena sama oseba, ki je v resnici strokovnjak in to je vsakočasni nadgozdar.

Naj bo nadgozdar še tako marljiv, ali če je v svoji stroki še tako izvežban in naj ima še tako veliko prakso, njemu je popolnoma nemogoče ustreči vsem zahtevam, ki se nanj stavijo, kaj še le, da bi razmišljeval o raznih načrtih ter kupčeval z zunanjim svetom.

Vsakega nadgozdarja prva skrb je, da vstreže svojim „šefom“ in pripravi za zimo kolikor mogoče mnogo „klafter“. Čim več klafter pripravi, za toliko zmožnejšega ga smatrajo korporacijski upravičenci, kateri pa pri tem ne vprašajo, kje jih je vzel in se li ni zgodila tudi škoda vzpričo veliki množini. Že začetkom naših člankov smo omenjali, da se je svoječasno jako nespametno gospodarilo v bistriških gozdih in se ni niti nato gledalo, da dobi posekani gozd tudi zadostno nadomeščenje, vse to zgodilo se je mnogo zaradi tega, ker je hotel vsak na novo vsprejet nadgozdar kolikor le mogoče vstreči želji upravičencev in prekositi svojega prednika, kajti vedel je, da se bodo njegove zmožnosti in znanosti merile po „klafterah“.

Tudi to je zlo pri naši korporaciji, da se upravičenci ne brigajo za drugo, kot le za to, da dobijo svoje klaftre, ali pa da se vganja osebna gonja, pa seveda tudi politika, kakor da bi bila korporacija kako politično društvo. V spomin nam prihaja neko zborovanje, pred katerim se je po gostilnah mnogo in strastno debatiralo, a na zborovanju se ni nihče ali upal ali se pa nikomur ni zdelo umestno oglasiti se k besedi in staviti svoje predloge, pač so se pa po zborovanju zopet otvorile gostilniške debate.

Politika, ta vražja neumnost v gospodarskih družtvih, mora imeti svojo besedo tudi pri korporaciji, sicer bi ne bili na Kranjskem. Ako je kdo liberalcem preklerikalen, se ga vrže, klerikaleci pa takoj s polenom zamahnejo po onem, ki je v svojem privatnem življenju liberalnega mišljenja in če bi imel še boljše nazore in še boljši namen koristiti stvari.

(Dalje prih.)

Iz Domžal. Nevajeni konfiskacije vzbudila je zadnja konfiskacija Našega Lista pri nas precej vznemirjenja. Orožništvo je pobiralo konfiskovane številke kar pri privatnih osebah s tisto vnemo, kakor je sploh orožniška navada. Pa tudi naš župan je bil pri tem silno agilen, pobiral je po gostilnah kar sam list in pripovedoval vsakomu, kdor ga je hotel poslušati, da je Naš List napadel cesarja samega in da zaradi tega ne sme biti med ljudstvom. No, taka konfiskacija pač malo koristi, kajti to se je godilo šele tri dni po izdaji lista, tako da smo ga že vsi čitali, sedaj ga lahko imajo in sami čitajo zgodovinske resnice. V očeh našega župana smo sedaj vsi naročniki Našega Lista veleizdajalci in anarhisti

seveda mora on vedno imeti koga „na piki“, sicer mu ni mogoče živeti. Vendar je pa med nami in njegovimi trobentači velik razloček in če bi hotel župan Janežič primerjati našo nemško gospodo, in njeno simpatiziranje z nemškim rajhom ter naše vedenje, potem bi on veleizdajalce morda našel v čisto drugem taboru kakor misli. No, pa v tem oziru se naš župan ne bo nikdar pre naredil, on je in ostane velik nemškutar. Seveda mu ni prav, da prihaja Naš List v tako velikem številu med nas in videl bi najraje da bi ga nihče med nami ne naročil več in tudi seveda ne čital. Ker je pri ljubljanskih listih dosegel, da ga v njegovem nemškutarskem vedenju popolnoma v miru puste, ga tembolj jezi, da se upa „Kamničan“ očitati mu njegovo nemškutarstvo, zato mu je ravno prav prišla ta famozna konfiskacija. Med Tirolci in našim županom vlada lepo sporazumljenje, župan Janežič stori vse, kar zahtevajo od njega Tirolci, ti ga pa zopet podpirajo, a ne zamude prav nobene prilike, da bi ne izvajali in ne dobili svojih koristi na škodo domačinom in na veliko škodo slovenski narodni stvari. Pa tudi drugi domačini z malimi izjemami trobijo v Janežičev in Tirolcev rog, kar se pač smatra za eno in isto. Če bi bilo v našem slovenskem taboru tudi tako in bi vsi vzajemno in sporazumno delovali, bi bilo v marsikaterem oziru drugače, tako pa vlada pri nas nezaupnost in grda zavist. Domačini podpirajo raje tujca kakor svojega rojaka, kateremu dajejo navadno le toliko zaslužka, kolikor ga ravno dati morajo, to pa ne pomislijo, da ubijajo svoje rojake, pa tudi sami sebe. Da bi že skoraj prišel čas, ko bo naše zaslepljeno ljudstvo spregledalo in uvidelo, kam jih tira politika Janežič-Tirolci. —

Opomba uredništva. Ako vaš župan trdi, da je Naš List vladarja napadel in grdil v svojem članku, katerega je konfiskovalo ljubljansko državno pravdnništvo, potem on vedoma in namenoma laže. Toliko razsodnosti bi gotovo imelo tudi kamniško okrajno glavarstvo, katero dobi vselej list v pregled predno le ena številka izide, da je cesarjeva oseba, nedotakljiva. Še celo v državni zbornici se ne dovoli napadati cesarjeve osebe in vendar uživajo poslanci popolno prostost. Če se pa pišejo zgodovinske resnice, katere se ne dajo utajiti, je pa to vse kaj drugega kot veleizdajstvo. Komur je oseba cesarjeva sveta, temu še ni potreba, da bi bilo sveto tudi krivično ravnanje cesarjevih svetovalcev, ki tvorijo našo krivično vlado. Tisti časi so minuli, ko smo bili Slovenci tako patrijotični, da se iz samega patrijotizma nismo upali ziniti besedice in smo le plačevali in molčali in dal Bog, da bi prišli kmalu tisti časi, ko se bomo vsi Slovenci složno in odločno uprli vsakemu poskusu vlade, deliti nam krivice.

Slovenskim Domžalčanom je gotovo še v spominu lanska provokacija tamošnjih nemških priseljencev in krivično postopanje naše vlade. Mislimo, da pač nihče ne more biti zadovoljen, ako vlada do-

voli priseljenemu tujcu, da sme žaliti domačine, domačini pa, ki tvorijo veliko večino in so od pamti-veka tukaj naseljeni, bi pa morali vse mirno in tiho prenašati. Krivičnost in pristranost naših vladnih krogov znači dovolj dejstvo, da so bili Slovenci obsojeni na različne zaporne kazni samo zaradi tega, ker so vpili „živijo“. Kar se je v Domžalah godilo v mali meri, to se godi v državi v velikem obsegu — in na to naj bi vsakdo lepo molčal? Dolžnost in naloga slovenskih časopisov je takim krivicam ugovarjati, pa naj vlada in njeni privrženci rečejo, kar hočejo!

Osebnosti. Poveljnik c. kr. praharne g. Dollecsek je s prvim novembrom povišan v polkovnika; naš rojak gosp. Karol Pečnik, ki biva sedaj na dopustu v našem mestu, pa je postal z istim dnevom nadporočnik.

Šolske počitnice. Vsled odredbe deželnega šolskega sveta je tudi sobota 3. t. m. šolskega pouka prost dan na vseh srednjih, meščanskih in ljudskih šolah na Kranjskem.

Naznanila o spremembah zemljiškega posestva. V dneh 10., 11. in 12. decembra bo sprejemal tozadevna naznanila in izvrševal tudi vsa druga razpregledna uradna naznanila kamniški višji geometer g. Jančič v prostorih glavnega davčnega urada v Kamniku. Zemljiški posestniki naj v imenovanih dnevih prijavijo nastale spremembe pri zemljiških posestvih ter prinesejo zadevajoča izkazila o katasterskem razpregledovanju ali naj pa podajo ustna razjasnila.

V zakup se daje potom javne dražbe pobiranje užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta ter od mesa za zakupne okraje Kranj in Metlika za leto 1907 in pogojno tudi za leti 1908 in 1909. Izklicna cena je za vsako leto K 30.400 ozir. 17.300. Dražbena obravnava se bode vršila 20. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani. Zakupa se sme udeležiti vsakdo, kateremu to ne brani kak postaven zadržek in je staviti ali ustno ali pa pismeno ponudbo, kateri se pa mora priložiti deseti del izklicne cene v gotovini ali avstrijskih državnih obligacijah kot varščino. Natančni pogoji so razvidni pri vsakem davčnem uradu pa tudi v našem občinskem uradu.

LISTEK.

Zaigrano življenje.

Ubog starec z belo brado naju poprosi miloščine. Moj pajdaš Jožef Kvas mu podari celo krono. Na moje začudenje mi on dé:

„Ta ubožec me spominja na dogodbo, katero Ti hočem povedati in katere spomin me neprestano preganja. Poslušaj torej:

Moja rodbina, stanujoča v Pulju ni bila bogata in le težko smo izhajali. Oče je delal, prihajal pozno

iz pisarne domov, a je le malo zaslužil. Imel sem dve sestri.

Moja mati je mnogo trpela radi razmer, v katerih smo živeli ter našla često trpke besede za svojega moža, očitke zastrte i polne nezvestobe. Ubožec je tedaj napravil gesto, ki me je globoko vžalostila. Potegnil je z odprto roko preko čela, kakor da si otare znoj, a rekel ni ničesar. Jaz sem čutil njegovo onemoglo bol. Varčevali smo z vsem. Nikdar nismo sprejemali obedov, da nam jih ni bilo treba vračevati. Kupovali smo jestvine in druge potrebščine po znižanih cenah. Moje sestre so si same izgotavljale obleko in se dolgo pomenkovale o ceni blaga, ki je veljalo meter po trideset vinarjev. Naša vsakdanja hrana je bila prav skromna.

A vsako nedeljo smo šli v „gala“ na izprehod proti pristanskemu nasipu. Moj oče opravljen v površnjik, z velikim klobukom pokrit in orokovičen je ponudil svojo roko moji materi, ki je bila ozaljšana kakor kaka ladja na slovosen dan. Moje sestre, ki so bile vedno nališpane, so čakale znamenja za odhod, a v zadnjem hipu se je še vedno našel kak pozabljen madež na površniku našega očeta in treba ga je bilo prav hitro odpraviti s cunjjo, pomočeno v bencin.

Oče pa je s svojim velikim klobukom na glavi in golorok čakal, da se je to delo zvršilo, dočim se je moja mati žurila natakivši si ščipalnik in slekši si rokavice, da jih ne pomaže.

Podali smo se na pot kakor navadno, sestre so korakale roko v roki spredaj. Bile so že v dobi za možitev in starši so bili ponosni na nje. Jaz sem se držal leve roke moje matere, moj oče pa njene desne. Še se spominjam svečanostnega obraza mojih revnih

staršev na teh nedeljskih izprehodih, strogih črt na obrazu in resnega vedenja. Pomikali smo se važnih korakov naprej vzravnano, kakor da bi bila kaka stvar skrajne važnosti odvisna od njihovega obnašanja. (Dalje prih.)

Oskrbništvo Praschnikerjevega dvorca

v Mekinah pri Kamniku

ima naprodaj

30 kub. sežnjev lepih bukovih drv

(Drva niso plavljena).

Kupci naj se oglase pri oskrbništvu v Mekinjah pri Kamniku.

Kupujem

za tvrdko **lv. Knez fižol, oves**, različna žita v vsaki množini in plačujem po najvišjih cenah.

Jos. Jezernik
Stob pri Domžalah.

Javna ljudska knjižnica.

Naša Narodna Čitalnica je spremenila svojo knjižnico v javno ljudsko. Ta knjižnica je odprta vsako nedeljo od 9. do 10. ure dopoldne in vsak četrtek od 1. do 2. ure popoldne. Med temi urami izposojujejo se knjige vsakemu, kdor jih zahteva, vendar se pa mora dotični podvreči določbam in z lastno-ročnim podpisom potrditi, da je prečital pravila, ki so tiskana na vsaki izkaznici. Širšemu občinstvu jih podajemo tukaj:

Knjige se izposojujejo le na izkaznice, ki se dobe pri knjižničarju po 10 vin. Na eno izkaznico se posodi ena, na dve tri knjige naenkrat. Za vsako izposojeno knjigo je plačati 4 vin. Nabrani denar se porabi za nakup in vezavo novih knjig. Čitalniški udje so pristojbin prosti. Želeti pa je, da tudi oni prispevajo, da se more knjižnica čim preje izpolniti. Kdor izkaznico izgubi, ne more več na njo zahtevati knjig. Knjige se izposojujejo za 14 dni. Ta rok knjižničar lahko podaljša, ako se čitalec prej pri njem

oglasil. Če sicer tekom tega časa ne vrne izposojenih si knjig, ga opomni knjižničar na dolžnost po dopisnici, ali pa po odposlancu. Kdor teden na to še ni vrnil knjige, se lahko toži. Izposojevalec se zaveže plačati vse stroške ter povrniti polno ceno novih knjig. Tudi jamči, da povrne škodo izgubljenih in pokvarjenih knjig. Vsled tega naj skrbno ravna s knjigami, naj ne piše po njih, jih ne maže in tudi drugim ne izposojuje.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom e. kr. poštne hranilnice. Poštne hranilnice račun št. 856.422.

~~~~~ Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti ~~~~~

in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Jos. Klemenčič v Kamniku.

Javljina
mest
se prodaja v trgovini
BEVRS

= Velika zaloga vsakovrstne

opeke (falz - cegla)

iz raznih velikih tovarn
pri Fran Pečniku v Domžalah.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Trgovina s špecerij-
skim blagom

E. HAJEK

Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano

šunko,
čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Izbornno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah
priporoča

pivovarna Julij Stare
v Mengšu. || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznано izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopleje priporoča. =